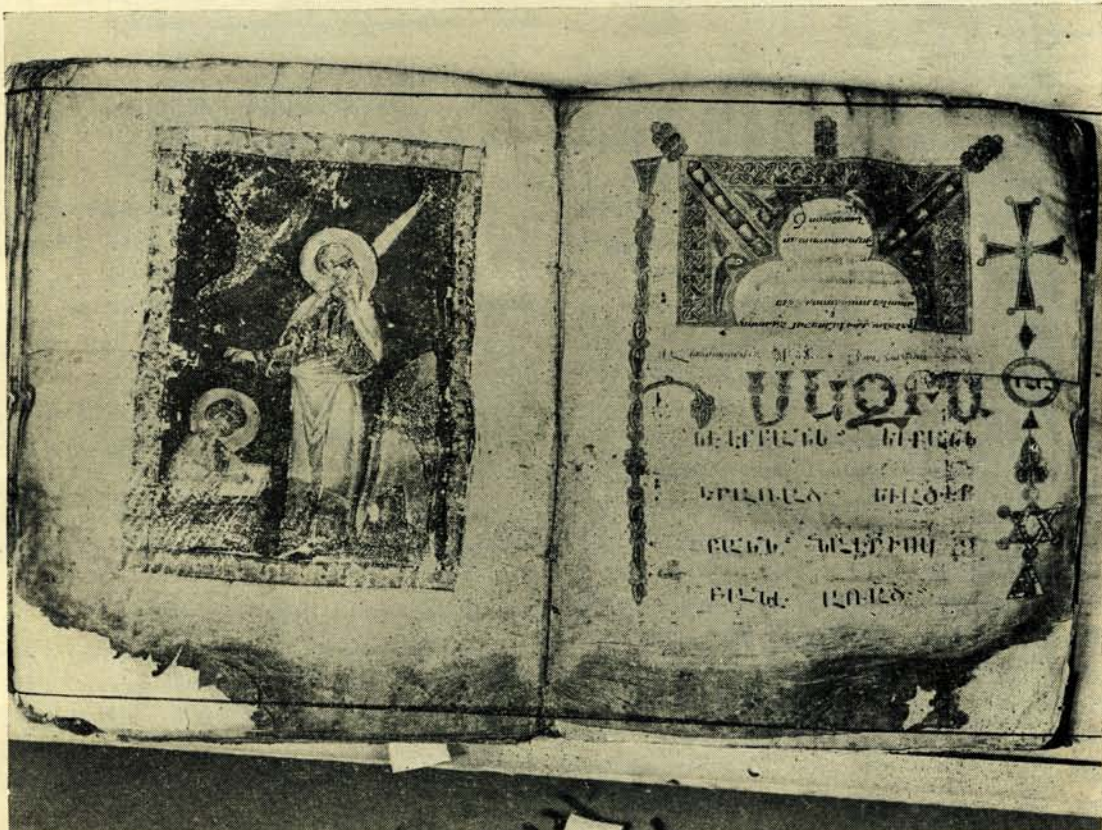

պատկերի տակ ստացողները պատկերը Իգնատիոսի գործն է եւ գրչութեան ժամանակակից, իրաւամբ պէտք է նրանց առաջին ստացողները համարենք, նոյնացնելով Բրոնաւորի եւ իւր կնոջ հետ: Եթէ Բոնաւորը իւր կնոջ հետ երկրորդ ստացող լինէր եւ այն էլ Թաթարների կողողուտից կամ գերութիւնից յետ դնած, սպասելի էր, որ յիշատակարանի մէջ մատնանշուած լինէր այդ

քանի տողով միայն տեղեկութիւն ենք հաղորդել «Կոչնակ»-ի մէջ. 1936, էջ 492: Աւետարանի նկարագրութիւնը ձեռքի տակ չունինք, ուստի եւ նոյնութեամբ մէջ ենք բերում այդ տողերը:

«Այս աւետարանը Իգնատիոս նկարչի գործն է ըստ փոքրիկ յիշատակարանի: Արուեստը միանգամայն նման է, նաեւ նոյն մտտիւնների կրկնութեամբ, նոյնանուն նկարչի

Պատկեր 6.

հանգամանքը: Աւելացնենք, որ Խժկոնից վանքը Անիից կամ Հոռոմոսի վանքից, որ Իգնատիոսի մշտական բնակութեան վայրն էր, շատ հեռու է: Այլ է երկրորդ ստացողները՝ Կարապետի եւ Էսուկանի կեղծիքը, որոնք իրենց անունը դրել են Բոնաւոր եւ Տղատիկնոջ պատկերի գլխին, որպէս թէ իրենցը լինի:

Գ.

Ամբերկայում մեր ձեռքն են անցել նոյն Իգնատիոսի ուրիշ երեք գործերը: Գոցանից առաջինը պարոն Տիգրան Քէլէկեանի նուէրն է մեր ձեռքով Մայր Աթոռի մատենադարանին, երկաթագիր, մագաղաթի վերայ զըրուած մի աւետարան, որ ժամանակին ուղարկուած է Երեւան: Զեռագրի մասին մի

(այլ գործերին)* որ ապրում էր ԺԳ. դարի առաջին կիսում. թուականով ձեռագիր ունինք նորա ձեռքով պատրաստուած 1214 թրւից եւ 1236 թուականից: Ինձ յայտնի են նորա երեք նշանաւոր գործերը, որոնցից մէկը գտնուում է Վենետիկ Մխիթարեանց մատենադարանում, երկրորդը գտնուում է Ս. էջմիածնի պետականացած մատենադարանում եւ երրորդը՝ աւելի շատ մանրանկարներով, Պարսկաստանում՝ Նոր Զուղայի Հայոց Ամենափրկիչ վանքի մատենադարանում:»**

*Փակագծի մէջ եղած այժմ եմք աւելացնում, պարզութեան համար:

**Այս ձեռագիրների մասին տես մեր Նիւքեր եւ Ուսումնասիրութիւններ. Պրակ Ա.